

Talerør for Det britiske Imperium: Regimeskift i Rusland gennem økonomisk krigsførelse

24. nov. 2014 – Forsiden af denne uges *The Economist*, talerør for City of London, viser en bjørn, der bløder i sneen, med titlen »Ruslands sårede økonomi«. Bakket op af tre siders dybdegående profilering af svage steder i den russiske økonomi tjener lederartiklen til at bekræfte udenrigsminister Sergei Lavrovs anklage om, at formålet med Vestens økonomiske sanktioner imod Rusland er at frembringe »regimeskift«. *The Economist*, der taler for en transatlantisk finanssektor, som selv er bankerot, erklærer, at Rusland er »tættere på en krise, end Vesten og Vladimir Putin er klar over«.

Listen over landets sårbare punkter inkluderer afhængigheden af olieeksporten, hvor olieprisen nu ligger 10 til 20 dollars under den pris, som Moskva havde regnet med; rublens kollaps på 23 %, som bringer en potentiel inflation af forbrugerpriserne med sig, på trods af indsatsen for en statsstøtte til nationalt producerede frem for importerede varer; og de russiske selskabers, både statsejede og private selskabers, udenlandsgæld, som nu ligger på over 500 milliarder dollar, og med 130 milliarder dollar, der forfalder til betaling inden udgangen af 2015. *The Economist* foreslår måder, hvorpå den »internationale finansverden« kan udnytte hver af disse svagheder for at bryde de »russiske forsvar«. I en fortsættelse af sin propagandakampagne i de seneste uger om sårbare områder inden for BRIKS, foreslår *The Economist*, at hvis russiske selskaber går i betalingsstandsning, bliver Brasilien den næste, der lider.

»Når økonomier befinder sig på en kurs, der ikke er

bæredygtig«, reciterer lederartiklen, »agerer den internationale finansverden ofte som en spol-frem-tast og skubber lande ud over kanten hurtigere, end politikere eller investorer forventer ... «

En af støtteartiklerne foregiver at finde en russisk »svaghed« i den kendsgerning, at 170 milliarder dollar af landets reserver og hensættelser til en »regnvejrsdag« ligger i den russiske Nationale Investeringsfond (NWF) og Reservefonden, og NWF har delvis været helliget investeringer i infrastruktur og vil derfor ikke stå til rådighed for bailouts (statslige redningspakker til bankerne, -red.)!

The Economist's internationale redaktør, Ed Lucas, er en notorisk angriber af Putin og forfatter til bøger, der omhandler behovet for at bringe Putin til fald, og han er også berømt for sin ytring fra 2008, »Jeg hader det Westfalske system« med suveræne nationalstater. Lucas brugte personligt sin Twitter feed sidste december til at udblæse udviklingen i Ukraine med Maidan-kuppet, men udlagde en falsk rapport om, at Victor Janukovitj havde lovet at tilslutte landet den Eurasiske Toldunion som fuldgyldigt medlem.

I dag blev spørgsmål om økonomi debatteret i det Russiske Føderationsråd, som et af en række møder på højeste plan om den økonomiske politik, forud for Putins Tale til den Føderale Forsamling (om statens tilstand, -red.) den 4. december. Der går rygter om ændringer i regeringen og / eller politikken. En af talerne var akademimedlem Sergei Glazyev, rådgiver til Putin om eurasiske integration, som sagde, at Rusland i år vil miste 11 billioner rubel (omkring 250 mia. dollar) gennem kapitalflugt og valutaspekulation. Han kom med en hård anklage mod Centralbanken for at udsulte den russiske realøkonomi for kredit og krævede øget finansiering af udviklingsinstitutioner (såsom Udviklingsbanken, den Direkte Russiske Investeringsfond, og andre), en høj skat på »tvivlsomme« kapitalbevægelser over grænsen, samt at man nu endelig gennemførte en seriøs 'deoffshoreization'. Rusland har 500

milliarder dollar parkeret i skattely i udlandet, sagde Glazyev og tilføjede,

»Disse udenlandske skattely befinder sig under britisk jurisdiktion, så de kan når som helst blive afskåret fra vores finanssystem af sanktioner.«

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin og hans rådgiver, Sergei Glazyev, økonom, medlem af det Russiske Videnskabsakademi